

Nu sînt acela

Dragos Niculescu

Nu, iubito, eu nu sînt cel cu urechea tăiată.
În ochiul meu jilav dorm cîmpiile și dorm mări.
Caut în soartă mereu un ghimpe de cioară spurcată.
Sînt visul nesfîrșit al unei lungi și galbene cărări.

Nu, iubito, eu nu sînt cel cu urechea tăiată.
Arcul meu dă muguri, din tolă îmi ies pe rînd fluturii nopții.
Ia-ți chitara și cîntă-mi, dezvelește-ți piciorul de fată...
Se vor întoarce-n curînd cavalerii, apusul va bate în fierul porții.

Nu, iubito, eu nu sînt cel cu urechea tăiată.
Sînt cel cu care într-o bună zi vei înota și vei adormi în larg.
Aprind foc lîngă peșteri, dau în cărți de mamă și de tată.
Vorbele rele ale lumii de mine se izbesc și se sparg.

Nu, iubito, eu nu sînt cel cu urechea tăiată.
Am auzit că l-au ridicat cînd se oglindea într-o fîntînă.
De-o veche lovitură de sabie mi-e inima însemnată.
În brațele mele, ca într-un chivot stai tu și legea bătrînă.

(Din volumul "Înger fără statuie")